

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **H. – P., M.B.X., Š.**, zast. advokátkou JUDr. J.M., Advokátska kancelária, H.X., B., proti žalovanému: **E.B.**, s.r.o., J.X., B., zast. advokátom JUDr. A.D., T.X., B., **o zaplatenie 59.712,06 USD istiny s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 49 Cb 14/2000-228 zo dňa 25. septembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 49 Cb 14/2000-228 zo dňa 25. septembra 2006 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** žalobcovi nahradiť trovy odvolacieho konania 21.120,- Sk na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 49 Cb 14/2000-228 zo dňa 25.9.2006 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť čiastku 59.712,06 USD z titulu kúpnej zmluvy a úroky z omeškania vo výške 12,5% zo sumy 4.772,01 USD počnúc od 19.12.1998, zo sumy 1.965,- USD počnúc od 21.12.1998, zo sumy 2.079,10 USD počnúc od 20.12.1998, zo sumy 3.931,41 USD a 2.436,75 USD počnúc od 26.12.1998, zo sumy 1.400,- USD od 28.12.1998, zo sumy 22.540,- USD

počnúc 31.12.1998, zo sumy 20.587,09 USD počnúc 10.1.1999 až do zaplattenia a to všetko na účet žalobcu H. – P., A. vedený v C.B., S.L. č.ú. X., a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca si predmetný nárok uplatňuje ako právo na zaplattenie z titulu neuhradených faktúr č. 2034086, 2035619, 2034831, 2037805, 2037808, 2039265, 2040002, 2045321 za dodávku výpočtovej techniky. Citoval rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, ktorými bolo v predmetnej veci rozhodnuté a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2 Obo 197/02 zo dňa 2.2.2003 a uznesenie č.k. 3 Obo 115/2005 zo dňa 22.6.2005, ktorými boli rozhodnutia prvostupňového súdu zrušené. Uviedol, že v novom konaní, kde si žalobca uplatnil vzájomný návrh podľa § 97 ods. 2 O.s.p. vo výške 65.679,65 USD z dôvodu poplatku z omeškania pre oneskorené dodanie objednaného tovaru, prvostupňový súd tento vzájomný návrh vylúčil na samostatné konanie. K námietke žalovaného vo veci rozhodcovskej doložky, ktorú vzniesol prvýkrát v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave s poukazom na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol, že nemožno sa jej v ďalšom konaní domáhať z dôvodu, že takúto námietku žalovaný mohol uplatniť najneskôr pri svojom prvom úkone vo veci samej, čo v danom prípade splnené nebolo. K námietke ohľadne príslušnosti Krajského súdu v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 O.s.p. uviedol, že v čase začatia konania 11.2.2000 bol na prejednanie daného sporu vecne príslušný krajský súd ako súd prvého stupňa a miestne príslušný podľa § 85 ods. 4 O.s.p. Krajský súd v Bratislave. K otázke aktívnej legitímácie, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky označil bez ďalšieho za fakt, ktorý zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Zároveň poukázal na dôkaz dve potvrdenia Č.o.b., a.s. zo dňa 11.5.1998, ktorými Č.o.b., a.s. potvrdzuje žalovanému platby realizované z jeho účtu v prospech žalobcu za iný tovar, z ktorých potvrdení žalovaný musel o postúpení vedieť, keďže bežne platil za tovar na účet žalobcu. Súčasne uviedol, že pokiaľ by bol žalovaný dobromyseľný, mohol za tovar platiť kedykoľvek pôvodnému zmluvnému partnerovi – spoločnosti H.P., čo však nerobil. Keďže žalovaný fakturovaný tovar prevzal a nezaplatil s odkazom na § 447 Obchodného zákonníka ho na zaplattenie istiny 59.712,06 USD spolu s príslušenstvom zaviazal a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu sa v zákonnej lehote odvolal odporca podaním doručeným súdu 24.10.2006 a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmeniť a žalobu zamietnuť, alebo uznesením vec zrušiť a vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Upozornil na nedostatky napadnutého rozhodnutia, že súd neuviedol poučenie podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p. Za nedostatok napadnutého rozhodnutia označil nesprávnosť posúdenia aktívnej legitímácie, nakoľko súd nemal preukázané, doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, bez ktorého preukázateľného doručenia sa nedajú osvojiť právne názory prvostupňového súdu, ohľadne aktívnej legitímácie. Podľa názoru odvolateľa len predloženie relevantného dokladu zakladá oprávnenie navrhovateľa domáhať sa plnenia voči odporcovi namiesto pôvodného veriteľa postúpenej pohľadávky. Uviedol, že aj H.P. ako jediný zmluvný partner dal nepochybne najavo, že nepovažuje navrhovateľa za oprávneného vymáhať spornú pohľadávku. S poukazom na zmluvu č. YR2JU uviedol, že táto sa mala riadiť švajčiarskym právom, že účastníci sa vzájomne dohodli, že táto zmluva sa bude spravovať švajčiarskym právom, a preto konajúci súd bez toho, aby mu bolo známe švajčiarske právo nemohol vec posúdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 2 O.s.p. na pojednávaní dňa 4.12.2007 za účasti právnych zástupcov obidvoch účastníkov konania a odvolanie žalovaného označil za právne nedôvodné.

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť prvostupňového rozhodnutia, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť čiastku 59.712,06 Sk ako právo na zaplatenie ceny kúpnej zmluvy a úroky z omeškania vo výške 12% zo súm uvedených vo výroku rozhodnutia. Z predložených dokladov nie je sporné, že žalobca fakturovaný tovar dodal jeho odberateľovi na základe uzavretej kúpnej zmluvy, ktorej platnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná. Sporné nie je ani, že odberateľ fakturovaný tovar prevzal a nezaplatil odporcovi a ani postupcovi, ktorý pohľadávku odporcu postúpi.

Z obsahu vyjadrenia žalovaného, ako aj z prednesu jeho právneho zástupcu na pojednávaní je zrejmé, že uplatnený nárok odmietal zaplatiť z dôvodu, že tovar, ktorého zaplataenie ceny je predmetom konania, nebol podľa neho riadne a včas dodaný, z čoho mu vznikla škoda, ktorú si uplatnil vzájomným návrhom, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie. Podľa žalovaného tým, že jeho nárok bol vylúčený na samostatné konanie, žalovaný bol zaviazaný na zaplataenie ceny, bez toho, aby bola posudzovaná jeho škoda, ktorá mu vznikla práve z oneskoreného a vadného dodania, s ktorým postupom sa nemôže stotožniť. Za rozporné so zásadou riadneho a poctivého obchodného styku označil postúpenie práva na zaplataenie ceny medzi jeho dodávateľom ako postupcom a žalovaným ako postupníkom. Podľa jeho prehlásenia žalovaný mal záujem zaplatiť dodaný tovar a riešiť túto otázku, ale s dodávateľom a nie s postupníkom. Platnosť predmetného postúpenia namietal z dôvodu, že dohoda o postúpení doručená nebola. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozhodnutí, že relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a že z oznámenia zo dňa 29.10.2007 postupca H.P. oznámil spoločnosti E.B. postúpenie práv. Prvostupňový súd nepochybil, keď námietku žalovaného ohľadne nedostatku aktívnej legitimácie, označil za nedôvodnú. Námietku žalovaného, že postúpenie práva iba na zaplataenie ceny je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku v spojení s jeho povinnosťou zaplatiť cenu za dodaný tovar, označil odvolací súd taktiež za právne nedôvodnú, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že nie je možné postúpiť právo na zaplataenie ceny a že takýto postup by bol v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Žalobca je aktívne legitimovaný na uplatnenie práva na zaplataenie fakturovaného tovaru, ktorý nesporne dodaný bol. Jeho cena na základe vykonaného dokazovania sporná nie je a žalovaný ani nepreukázal, žiadnym relevantným dôkazom, že fakturovaný tovar bol reklamovaný ako vadný, alebo dodaný s omeškaním. Uplatnený nárok je v zmysle ustanovenia § 447 Obchodného zákonníka, právne dôvodný. S poukazom na zdôvodnenie prvostupňovým súdom, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky námietku žalovaného ohľadne rozhodcovskej doložky, odvolací súd kvalifikoval ako bezpredmetnú, nakoľko táto už v predchádzajúcom konaní bola vyriešená. Námietku žalovaného, že súd pochybil, keď neaplikoval švajčiarske právo, označil taktiež za právne

irelevantnú, nakoľko táto bola tiež už v prechádzajúcom konaní označená ako právne nedôvodná. Obranu odporcu, že v napadnutom rozhodnutí bol nesprávne poučený, odvolací súd označil taktiež za bezpredmetnú, nakoľko vo veci prebehlo riadne odvolacie konanie a táto vada nezabránila odporcovi ako účastníkovi konania, konať pred súdom.

Na základe takto zisteného a právneho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 49 Cb 14/2000-228 zo dňa 25.9.2006 podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy vo výške 21.120,- Sk za jeden úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách výdavkov advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších predpisov na účet právneho zástupcu žalobcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 4. decembra 2007

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: